

Előfizetési feltételek
 helyben házhoz hordva vagy vidékre
 postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.
 Egyes szám ára 12 fillér.

Hirdetések díja:
 □-centiméterenként 6 fill. Kereske-
 dők és gyárosok külön árkedvezmény-
 ben részesülnek.

Nyílt tér sora 40 fillér.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

Szerkesztőség
 és
Kiadóhivatal:
Földes Ede
 könyvkereskedése
 Bethlen-utca 2. sz. alatt,
 hova ugy a lap szellemi részét illető
 közlemények, mint az előfi-
 zetések és hirdetések bér-
 mentesen küldendők

Előfizetési felhívás 1903-ik évre a „Közérdek“ XXII. évfolyamára.

Politikai közéletünk erőteljes hullámzása, hazánk közgazdasági fejlődésének nagy kérdései, nemzeti jellegűnknek közigazgatásunk, közoktatásunk, igazságszolgáltatásunk és véderőnk körében erőteljesebben való feltüntetése, a hazafias szellemnek terjesztése mind olyan nagyfontosságú kérdések, melyekkel foglalkozni minden jóra való magyar honpolgárnak kötelessége.

E kötelességet teljesítette a „Közérdek“ már 21 éven át vármegyénk közéletében és ezt kívánja teljesíteni nemzetünk nagy multjában gyökerező szabadelvű irányban jövőre is.

Vármegyénk, városaink, községeink szellemi és anyagi haladásának, társadalmi életének mozzanatairól hű képet kívánunk feltüntetni. Hivatásunkban kiváló munkatársak és levelezőink fognak támogatni.

Kérjük a t. közönséget, hogy megtámogassa törekvésünket s támogassa hivatásában a „Közérdek“-et.

A „Közérdek“ jövőre is hetenkint kétszer fog megjelenni. Előfizetési ára: egy évre 12 korona, felévre 6 korona, negyedévre 3 korona.

A „Közérdek“ szerkesztősege:

Dr. Magyar Károly.

Török Bertalan.

Főmunkatárs: Lázár István.

Karácsony.

„A próféták elhallgattak, Krisztus a testben eljött! E szavakkal kezdődik az egyik szép keresztény himnusz, a mit ezer meg ezer hívő lélek fog zengeni az Úr dicsőségére a szeretet e legmagasztosabb ünnepén. Minő szelid békességet, szívbéli melegséget, tiszta boldogságot áraszt szét a hívő lélekben ez a meggyőződés: Krisztus a testben eljött! Eljött az idők teljességében az, kire legnagyobb szüksége volt az emberiségnek. Elhozta az igazságnak, szabadságnak és szeretetnek evangéliumát. Az ember nem érzi magát elhagyatottnak, árvának. Nem lehet többé gyenge az élet nagy küzdelmeivel szemben. Hisz föl van már fegyverezve a békességnek sarujával, az igazságnak mellvasában, a hitnek paizsával! és a lelki fegyverrel, mely Istennek beszéde. „Mind en beteljesedett, a mint megígértetett.“ Az ígérteljesedését angyali karok hirdették a hívő lelkeknek, a megnyílt égboltról a váltság reményének egy új, szebb, boldogabb, dicsőbb

világ születésének fénye lövölt a bethlehemi jászol felé siető pásztorokra.

„Dicsőség a magasságos menyekben Istennek, a földön békesség és az emberekhez jóakarát!“ A kijelentett örök Isteni szeretetnek ez a győzelmi himnusa töltötte be amaz első szent karácsonyi éjszakát. E menyei szózat megcsendül ma is és visszhangozni fog mindig a meghasonlott, a lelki szomjat érző, a bűneitől szabadulni akaró, a szeretetnek erejében boldogságot kereső ember lelkében. Pedig ilyenek vagyunk mindnyájan, éppen azért Krisztusra, az ő igazságot és szeretetet hirdető evangéliumára mindig szükségünk van és lesz. Mily gazdag forrása a megnyugvásnak, tápláléka a békességnek, újjászületése a szeretet hatalmának a Karácsony ünnepe, melyen az emberiség milliói számára hirdetik a boldogító, nagy, igazság, hogy a világtelenítő és világot fenntartó, örök-bölcseségű Isten hozzánk emberekhez jóságos, könyörülő, végtelen szeretet, kinek kegyelme nagyobb a mi bűneinknél. Ennek bizonyossága az ő fia, ki út, élet és igazság a benne hívők számára.

Az ígérteljesedésének, az örök szeretet kijelentésének e magasztos ünnepén a legvirágzóbb egészségnek, a legnagyobb szerencsének, nagyhirű hatalomnak, dús földi vagyonnak birtokában is oh mennyire érzi az emberi szív, hogy minden ily földi jó semmit ér, ha hiányzik valami, a mit az egész világ sem bír megadni. Ez az a hit, hogy mi is Isten háza népéhez tartozunk, a kegyelem üdvözítő erejéből nekünk is jut, a szeretet nemes tüzeben gyarló, bűnös voltunk megtisztulva jobbak, tisztábbak lehetünk Isten és emberek előtt. Ezt Krisztus hozta nekünk, ő vala egész életével bizonyosság a felől, hogy Istennek végtelen hatalma szeretet, igazsága kegyelem. Ép oly nagy öröm ez ma is a küzdő, szenvedő és remelő ember számára, mint a mily öröme vala a bethlehemi pásztoroknak az angyali szózat hangzásán. Mily sivár, szegény volna a lélek ez öröm nélkül, mily hideg a tél karácsony nélkül!

Istennek dicsősége zengjen ma is hát mindenfelé az ajkakon és a templomokban! A szeretet és békesség szent lángja hevítse a szíveket! Minden emberi kebel legyen magannyi bölcső és szüléssék meg mindenikben Krisztusnak igazsága és szeretete, hogy a karácsonyi öröm hassa át és szentelje meg a szíveket, a családokat, a társadalmat. A békességnek és szeretetnek szelid, hódító ereje, mely a bethlehemi jászolból támadt, törje meg a hitetlenségnek, meghasonlásnak, csüggedésnek

és gyűlöletnek sötét, gonosz hatalmát. És ha az üdvözítő érettünk emberek fiává lett, mi legyünk az ő segédelmével Istennek fiaivá! A karácsony öröme szentelje meg a szíveket, olvadjanak össze érzéseink, gondolataink a szeretet fenséges harmoniájában, s mi hangoztassuk most innen a földről a menny felé: „Dicsőség a magasságban Istennek, a földön békesség és az emberekhez jóakarát!“

Z. J.

Váltsuk meg az ujévi üdvözlőket és üdvözléseket.*

A szokás hatalma nagy, s különösen az olyan szokásé, mint a milyen az ujévi gratuláció is, mely az emberiség művelődésével folyton nagyobb tért hódított. Mindazonáltal megkísérlek ezen szokás megváltoztatását illetőleg néhány gondolatot felvetni, hogy szóljanak a tárgyhoz azok is, akik hivatottabbaknak érzik magukat ilyen társadalmi szokás mellett vagy ellen pálcát törni.

Az ujév beköszöntésével mindenki siet rokonainak, jó barátainak, közelebbi és távolabbi ismerőseinek sok jót és szerencsét kívánni. Nem kis gondot is okoz azok nevének összeállítása és csoportosítása, a kiknek, ha már szóval nem gratulálhatunk, írásban kell kifejeznünk jó kívánságainkat. Nagy jártasságot igényel az a különféle külsőség is, mely szükséges ahhoz, hogy mindenkit méltó módon üdvözölhessünk. Sőt költséggel is jár udvariaskodásunk. (Nem pauszsképpen jegyzem meg).

Azonban a legnagyobb óvatosság és körültekintés mellett is megeshetik, hogy egyik-másik tiszteltünkön elfeledkezünk, vagy a hozzá címzett levelkénk, tőlünk nem függő okokból, nem jut a kezébe, s ekkor bizony sokszor szemrehányásnak is lehetünk kitéve. Kérdezhetnők ugyan magunkban, hogy miért, hát, mert eltértünk a szokásos módtól akar akarva, akár véletlenül.

Hogy azonban jó kívánság, mely talán az általános felebaráti szeretetből fakad, csak akkor hathat-e, ha azt egymásnak, nem ritkán banális frázisokban elmondjuk, vagy sem, ezt nem tudom eldönteni. Részemről éppen olyan megtisztelőnek és hatásosnak tartom a jó kívánságot, ha tudom, hogy ilyen irányomban felebarátom lelkében csak felébredt, akár nyilvánította volna

* Szívesen adunk tért e felszólalásnak, mert csakugyan járvány számba megy már a gratulációk túltengése. Szerk.

TÁRCZA.

Karácsonyi angyal.

— A „Közérdek“ eredeti tárczája. —

Mennyből alászálló karácsonyi angyal,
 Szállj, óh szállj a földre sugározó arcczal,
 Hozz a magas égből drága üzenetet,
 Édes reménységet, örök szeretetet.

Kopogtass be a föld minden hajlékába,
 Alacsony kunyhóba, fényes palotába,
 Vigy amoda áldást, ide békességet,
 Várva-várnak téged gazdagok, szegények.

Jöjj el a nagyokhoz, jöjj a kicsinyekhez,
 Szólj vigasztalást a szenvedő szívekhez,
 Mennyei harmattal öntözd sebeiket,
 Tedd gazdagokká a lelki szegényeket.

Hadd dobbanjon a szív, lángoljon a lélek,
 Haldokló keblekben hadd támadjon élet.
 Zengjen az örömhír, zendüljön az ének:
 „Dicsőség, dicsőség az Isten nevének!“ . . .

Tóth Gyula.

Szomorú karácsony.

Lassan száll az alkony
 Suhanó mély árnya,
 Ráborul kunyhóra,
 Magas palotára.

Fönn csillag ezre ám
 Gyúl lángoló fényvel.
 Csak a ti szobátok,
 Csak a ti szívetek
 Van tele sötéttel.

Mért zokog a szíve
 Anyának, apának?
 Híjja lett a féltett,
 Boldog kicsi nyájnak.
 Ki galamb-szívével
 Ugy tudott szeretni,
 Hallgató ajakkal
 Piczi, hideg ágyba
 Tették le pihenni.

Hiába gyúl fönn a
 Hit ragyogó lángja,
 Az ő szívének ma oly
 Koldus, szegény, árva.
 Pedig ma is ott áll
 Tele rakva fényvel
 A karácsony fája,
 Hej de kevesebb van
 Ágán egy reménnyel!

Bús néma ajakuk
 Nevét se mondja bár,
 De lelkük csöndesen
 A kicsi sirra száll.

Egy ragyogó gyöngyöt
 Visznek a kis fáról,
 Siró szemük meleg,
 Soha el nem fogyó
 Hulló harmatáról.

És mig boros lelkük
 A golyóbist járja,
 Megrebben egy angyal
 Galamb-fehér szárnya.
 Szívük fölé száll egy
 Ragyogó sugárban,
 Búterhelt homlokuk
 Két kicsi kezével
 Simogatja lágyan.

Mintha a sötétre
 Halovány fény szállna,
 Megenyhülne fájó
 Szívük dobogása.
 Hiszen Ő, ki ma ott
 Künn alusza álmát,
 Reájuk teríti
 Szívükre borítja:
 Fehér lelke szárnyát.

Máramarossy.

is. Sőt azt hiszem, hogy ezen szerény véleményemben mások is osztozkodnak velem.

Az a tulajdonképpeni szándékom tehát, hogy ha az irányunkban a már felébredt jó kívánsággal magával is megelégszünk, tekintve, hogy a hiúság ördöge nem hergel bennünket, akkor elégedhetjük azoknak nyilvánítását, s így egy másokat, mint magunkat is sok kellemetlenségtől megkímélhetjük.

Hogy azonban annak még a látszata is elkerültesék, mintha a szokással csupa anyagi önzésből akarnánk szakítani, azért azt az összeget, a melybe az újvíti üdvözlések kerülhetnének (levélpapír, névjegy, boríték, posta-értékjegyek stb.) lefizethetjük valamely jótékony célra, pl. a „Szegény Tanulókat Segéyző Központ” pénztára javára, mely azt nyugtázza és hírlapilag is közli. Ilyen módon mindenki meggyőződhetik arról, hogy az új év alkalmából ebben az irányban reánk háruló kötelességünket nem mulasztottuk-e el? Sőt ilyen eljárás mellett minden külön megterhelhetetlenül évek hosszú során át olyan szép tőket gyűjthetünk össze, melynek jótékony hatása mindnyájunk iránt hálát ebreszt azoknak szívében, a kik jótéteményeit élvezni fogják.

Míg a részünkről menesztendő üdvözlések elmulasztása vagy kézhez nem jutása félreértésekre és neheztelekre adhat okot, addig az újév, de már a karácsonyi ünnepek alkalmával is, korán reggeltől késő estig, a sok boldog ünnepeket és újévet kívánó, különböző rangú és rendű egyéniségek nem egyszer követelőleg is lép fel. Veszélyeztetni a személyi és vagyoni biztonságot, s így már ebből a szempontból is kívánatos volna, hogy ezektől megválthassuk magunkat.

Rendőrségünknek hatalmában és módjában van betiltani, hogy az eddig szokásban volt ünnepi háziasok beszűntessenek. Nem is szölok olyanokról, a kikkel az egyes családoknak bármilyen érintkezések volt, s úgy szólván munkájuk és szolgálatuk magasabb elismerésének díjáért jelennek meg nálunk. Az azonban már megsemmisíthető, hogy boldog, boldogtalan, tudja isten hányadik faluból való és a pálinka göztől majdnem szétvetődők, kiszedjék zsebünkből azon filereinket, a melyekre az itteni ugnyezett házi szegényeink és nyomorékjaink tarthatnának szerény igényt, a nélkül, hogy bennünket zaklatnának.

Mint hogy pedig a rendőri intézkedésnek csak úgy lehetne fogantatja, ha ezen háziasok általában betiltatnának. Hogy azonban ezen intézkedés miatt rövidséget ne szenvedjenek a mi igazi szegényeink, a kikkel ünnepi kalácsunkat megosztanunk emberbaráti kötelességünk, szívesen fog minden lakosa a városnak a rendőrségnél vagy a pénztárnál némi összeget adakozni, mely közöttük megfelelő módon felosztandó lenne.

Ilyen eljárás mellett nem csak a magánosok élvezhetnek nyugodtabban az ünnepeket, hanem különösen a kereskedők és nyílt üzlettel bíró iparosok, a kiknek

ilyen alkalmakkor amúgy is alig legyőzhető munkáját a kéregetők nagy száma felettle megnéhezíti.

Nagy városokban a megváltásnak mind két neme szokásos, s mondhatom, hogy nagyon üdvös is, mert azt az összeget, a melyet egyesek észrevétlenül kiadnak, összegyűjtnek és észszerűen kezelve nemes és humánus célokra használják fel.

Talán Nagyenyed város közönsége körében is meg volna honosítható a megváltás, s ez által egy közoktatási és a városi szegény ügyet is szolgálhatnánk, mert ehhez nem kell egyéb mint komoly elhatározás s a megkezdés, a többi pedig magától alakul.

Nagyenyeden, 1902. december 23-án.

Hollós István.

Tisztújító közgyűlés Nagyenyeden.

Folyó hó 22-én d. e. 9 órakor nevezetes gyűlésre jöttek össze a városi képviselő-testület tagjai Nagyenyeden. A gyűlés egyetlen, de városunk életében a legfontosabb s legérdekesebb tárgya volt az általános tisztújítás.

Szász József Alsófehér vármegye alispánja elfoglalván az elnöki széket s jelezvén a gyűlés fontos feladatát, reményét fejezi ki, hogy a tisztújító közgyűlés eredménye azon általános megnyugvás alapján, mely az eddigi tisztviselők működését kísérte, közmegelegedéssel fog talalkozni. A gyűlést megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésére Balogh Ferenc városi főjegyzőt hívta fel. Bizalmi férfiakul dr. Szaniszló Albert, Deli Ödön, Gáspár János, Papp János képviselői tagok választatván meg, dr. Varró László a maga és tisztársai nevében mandátumát a törvényes idő lejártával leteszi a képviselő-testület kezébe, hogy vele a törvény intézkedése szerint újból rendelkezzen. A kijelölt bizottság következőképpen alakul meg: alispán elnöke alatt Csató János, Fogarasi Albert, Török Bertalan, Szilágyi Farkas. Rövid tanácskozás után, miakatt a közgyűlés fel volt függesztve, a kandidáló-bizottság elvégezte működését. Könnyű volt a feladata, mert minden állásra csak egy folyamodó pályázt, az is az eddigi s munkakörében, kipróbált tisztviselő. Ez alapon az alispán először is dr. Varró Lászlót hat évre megválasztott polgármesternek jelentette ki s felhívta a hivatali eskü letételére. Az eskü elhangzása után a képviselő-testület figyelmé s rokonszenvé érdeklődése közben szép beszédet mondott az újon megválasztott polgármester. Meleg szavakban köszöni a kitüntető bizalmat s igéri, hogy minden erejével törekedni fog, hogy az egyhangú bizalmat a város ügyeinek minden irányu fejlesztésével, nemes ambíciójú munkásságával fogja meghálálni. Ismeri azon nehéz feladatokat, melyek megoldásra vár-

nak; s ha részletes programmban nem fejtegeti is a jövő munkásság részleteit, három dolgot, mint különösen fontos irányelvet megjelöl. Első kötelességének fogja tartani, hogy a polgárság békés egyetértését, mely egyedül lesz képes ezen nagyráihivatott város sorsát a virágzás útján tartani, minden erejével ápolni fogja. Fontos feladatának ismeri, hogy a város részére új erőforrásokat, új jövedelmeket kutasson, hogy a fejlődés sürgető feladatait a polgárok megterheleése nélkül lehessen teljesíteni. Harmadikul jelezvén a közegészségügy gondozását, kéri jóindulatu törekvéseinek támogatását. Lelkes tüntetés fejezte ki a képviselő-testület s a polgármester szavai felett.

Az eljénzés lecsillapultával elnök-alispán a többi folyamodót is egyhangulag megválasztott tisztviselőnek jelentette ki. E szerint megválasztottak újból első tanácsosnak Sándor Jenő gazdasági tanácsosnak Z. Szócs Sándor, tisztú ügyésznek dr. Jenei Elek, pénztárnosnak Dombrowszky Albert, főerdősnek Mircse János, levéltáros-iktatónak Bójtke Zsigmond, pénztári ellenőrnek Sass Albert, községi bírónak Papp Ferencz, első rendőrbiztosnak Nagy István, második rendőrbiztosnak Kovács Lajos, közgyámnak Telegdi István, város-gazdának Incze Samu. A módosított városi szabályrendeletben alkotott új állásra: a városi számvevőségre s az állatorvosi állásra képesített pályázó nem jelentkezvén, ez állások betöltése ez alkalommal elmaradt. Életfogytig megválasztottak: városi adótitkos Székely Ferencz, végrehajtónak Ács Ferencz, irnokoknak Z. Szócs István, Pánczél Sándor, Fazakas István, erdővédeknek Sándor Albert és Vágner János, városi születőnek Botos Anna.

A választás megejtése után Szász József alispán emelkedett hangulatu beszédet intézett a képviselő-testülethez és a megválasztott új tisztviselőkhöz. Lelkes szép szavakban fejezte ki örömét a felett, hogy Nagyenyed város polgárai példás egyetértésének ezen ünnepies megnyilatkozását láthatta. Felkéri a képviselő-testület tagjait, hogy az eddigi buzgósággal és rokonszenvvel támogassák a tisztviselői kar működését. Az új tisztviselőket pedig felhívja, hogy az egyhangú választásból, melynél szebb jutalom köztisztviselőnek részül nem juthat, merítsenek új erőt, fokozott kötelességérzetet és ambíciózt a város érdekeinek hű szolgálására. Az elnök helyeslésnek, mely az alispán szép beszédét követte, Fogarasi Albert képviselői tag adott hangot, ki a képviselő-testület nevében köszönetet mondott az elnök alispánnak ezen korszakos gyűlés fapintatos vezetéséért s az általános lelkesedéssel találkozó egyhangú szép eredmény előkészítéséért.

A boldogságról.

— Egy ifju párhoz —

— A Közérdek eredeti tárcaja. —

Siettem én is szerencsét kívánni nektek. Ti boldogan mosolyogtatok reám, de — minthogy kis bajra, mint füszerre, mindig van szükség ez életben — egyszersmind panaszkodva felemlítettétek készülő fészketek berendezésének egy s más hiányosságát, a mesteremberekkel való vesződést, a megrendelések késését stb.

Erre én, mint már hozzátok képest sokat tapasztalt ember, intettelek: Ne panaszkodjatok, ez a ti legboldogabb időszakotok, a tervezgetések, az edesebbnél edesebb remények szövögetésének időszaka. S kitaláltam ejteni a számon végül még ezt a befejező megjegyzést is: Sőt a tervezgetés maga több boldogságot nyújt, mint a terv megvalósulása, higyjétek el nekem.

Lón aztán drága dolgom nekem. Rám estetek, különöncnek, kifacsart észjárásunak neveztetek, s oly tüzzel és kitartással, hogy perczig sem lehetett álláspontom megvédésére gondolnom, legfőlebb csendes visszavonulásra, a mit azonnal meg is cselekedtem. Ide vonultam tehát e hasábok oltalma alá, meri nekem bizony szent igazam van. A farkas az erdőben éhesen csatangol; boldogtalan. A farkas az erdőben véletlenül zsákmányra talál, jóllakik; boldog, mert nem gondol a jövővel.

De a gondolkodó embert nem teszi boldoggá a kedvező jelen, ha vizsgálatom, sötét kilátása nyílik a jövőbe. A kellemes tervezgetésekre nem biztató jövő megkecsérik a jelen különben édes poharát.

Másfelől az sem nyújt magamagában semminemű vigasztalást, ha boldog multunkra tekinthetünk vissza. Sőt ellenkezőleg a boldog mult még elviselhetlenebbé teszi a sivár jövőt. Az ellentétek egymást kiélesítik. Azért mondja Dante, hogy nincsen nagyobb fájdalom e földön, mint nyomorúságunk közepette gondolni vissza elmult boldogságunkra.

Boldogságot embernek sem a mult, sem a jelen nem nyújthat. Boldogságunk a jövő tündérkezésében van elrejtve; abban a rózsaszín fátyolban, melyet a távolból

szemünk elé lebbent; abban a szép szívárványban, mely után az Arany János szerencsétlen gyermeke fut.

Csak hogy az Arany felfogása ellen — bármennyire kedvencz költőtök is — alapos kifogásaim vannak. Mert vagy egy néhány dőre, oktanulul kapkodó, légváron spekuláló bukására céloz, s ez esetben kár volt értök költeményt írni; vagy az egész emberiség boldogságára, s akkor még nincsen igazsa.

Igen is mindnyájan „tünde fényalak” után futunk epedvni, csak hogy nem szükséges, hogy feltörjék a lábunk, s alétan összeroskadjunk. Ellenkezőleg, az a „páros ivű szép szívárvány”-nak köszönhetjük, hogy az életküzdelem nehézségeit nem érezzük, hogy a kapott sérüléseket mihamar elfeledjük, hogy a koronként csüggedni kezdő lelkünk ujult erővei telik meg, hogy Madáchként küzdve küzdünk és bizunk utolsó lehelle-tünkig.

Az az „agg remete”, ki a gyermeket kioktatja, éppen nem bölcs, hanem közönséges filiszter, a Faust famulusa, a tudalékos Wagner és semmi más.

Éppen az volna végzetes szerencsétlenség, ha a gyermek elérhetné azt a szívárványt. Ezért örökigaz Lessingnek az a híres mondása, hogy ha az Isten egyik kezében a kész igazságot, a másikban az igazságra való törekvést tartaná, ő mindig csak az utóbbit kérné magának, mert a kész igazság nem embernek való.

A kész boldogság sem, hanem csak a készülő, a mindig előtünk lebegő, az egészen soha el nem érhető.

Nem mondok én sem hát semmi badar különcséget, a mikor tiszta szívből kívánom, hogy boldogságok poharát soha ki ne ürítsétek; hogy mindig legyen valami hiánya fészketek berendezésének; hogy mindig legyen lelketek mélyén ki nem oltható, el nem érhető vágy; hogy életek örök tervezgetés, örök küzdelem között teljék el, megaranyozva a soha ki nem fogyó remény és szeretet tünde szívárvány fényével; s végül, hogy ne hallgassatok minden jött ment agg remetére.

Aztán a boldogságot sem kell hajszolnotok minden áron; foglaljátok el magotokat s megjön az magától. Mert:

Nem lel reá, ki lesben áll napeste,
Boldog csak az, ki éppen nem kereste.

Félix

Karácsonyi meglepetés.

— A „Közérdek” eredeti tárcaja. —

A Domonkos, a Jóska, meg a Benedek éppen karácsonyi szombati estebédjüket fogyasztgatiák, mikor Benedek a villájával valamitől minden áron megakarta tisztítani a párolgó borjupaprikást.

Domonkos odafordult és szemhunyorogva megkérdezte:

— „Mi az te?”

Benedek nem felelt, hanem magába mormogott:

— „Disznóság”.

Domonkos meg Jóska nevetni kezdtek, Benedek pedig szemrehányólag szólott hozzájuk.

— Könnyű nektek, ti megeszitek a patkószeget is, de ha én előbb-utóbb Karlsbadba kerülök, annak nem lesz más oka, mint a Pandákné kosztja.

Ezen aztán még jobban nevetett a másik kettő.

Hát hogy is ne! A másik kettő előtt határozott nagyzási hóbortnak tűnt fel az, hogy a harmadik karlsbadi kuráról álmodik akkor, midőn, ha a tárczáját megvizsgálják, kitűnnék, hogy Hunyadi János forrásra se igen telik.

Benedek pedig a villájára tűzte a paprikásból kihalszott valamit, s a világosság felé tartva elkezdette nézegetni.

— Nézzétek, szavamra mondom, hogy egy darab szurkosváson.

A másik kettő is megnézte s bár erős kételyök volt, mert azt hitték, hogy mosogatódarab, de minthogy Benedek lovagi szavával a szurkosváson mellett foglalt állást, nem akartak benne kételkedni, annál is inkább, mert szerintük a borjupaprikás jóságára egyforma be-

A Nagyenyedi Kaszinó közgyűlése.

A Kaszinó évről közgyűlést f. hó 21-én délután 5 órán kezdve tartotta. A gyűlés nevezetesebb intézkedései felemelése előtt a titkári jelentésből értesültünk, hogy a választmány házsza bály javaslaton dolgozik, mely hivatva lesz a tagok egymáshoz s az egyesülethez való viszonyát szabályozni, az együttérzés fokozására jótékonyan hatni s az új tagoknak a régiekkel való megismerkedését megkönnyíteni. A közgyűlés elhatározta, hogy a tagsági rendes díjakat 10 koronáról 12 koronára emeli s ez által lehetővé tette, hogy a könyvtári évi átlány akkorára emeltessek, hogy az irodalom újabb termékei megszerzessenek.

A többi tagsági díj is ezzel arányosan emeltetett. Magunk részéről is helyeseltük, hogy a kaszinó, ha a tagok áldozatkészsége árán is, igyekszik fejlődni, mert a tagok kényelme szempontjából szükségesnek látjuk egy társalgó terem beállítását, a mely minden valamire való kaszinóban meg van.

A kaszinó egyik, évtizedeken át munkás tagja s éveken át elnöke, Medgyes Bálint lemondott. A közgyűlés érdemeit jegyzőkönyvileg örökítve meg, kimondta, hogy örökös tiszteletbeli tagjának kívánja tekinteni. A leluói helyére Tóth Miklós árvaszéki elnököt választották meg.

A tisztújítás megtörtént. Ugy a választmány, mint a tisztviselők megmaradtak, ami a bizalom szép jele. Az elhunyt Szalauzi Lőrincz vál. tag helyére Bartha Zsigmond tanárt választották meg.

Elnöknek ismét sikerült ml. Zeyk Dániel urat nyerni meg, ki az egyesület ügyeit odaadással vezeti. A kaszinó adminisztrációját ezután is Székely Ödön titkár teljesíti. A lemondott egyik könyvtáros, Hegedűs Zsigmond helyére Barabás Károlyt választották meg könyvtárosnak.

A f. évben járt hírlapok mellett új lapok is: az „Állami tisztviselők lapja” és a „Független Magyarország” rendelkeztek meg.

Megnyugvással látjuk, hogy a kaszinó közgyűlési intézkedéseivel a haladás és fejlődés útján maradt, a miben a vezetőségnek érdemét készséggel ismerjük el.

A hátralekötött Fogarasi Béla buzgó s lelkiismeretes pénztáros szedi be. A választmány arról is gondoskodik, hogy a hátralekötött behajtása által pénztára ne maradjon üresen.

Vegyes hírek.

- **Lapunk mai száma 6 oldalon jelenik meg.**
- **Előfizetőinknek, olvasóinknak boldog karácsonyi ünnepeket kívánunk.**
- **Levelezőinket kérjük,** tartsák meg lapunkat továbbra is jóindulattal támogatásukban; keressenek fel bennünket minél gyakrabban vidékeikről szóló bármilyen rövid tudósításaikkal.

folyással van, akár szurkosvászon, akár mosogató darabot találnak benne.

Benedek néma megadással tette le a villát s kijelentette, hogy ha éhen hal sem eszik.

Domonkos igazat adott neki, Jóska pedig úgy vélekedett, hogy ideje volna Pandáknéval beszélni, hogy javítsa meg a kosztot... mert —

Benedek közbevágott:

— Hát nem mondtam már, hogy beszéljetelek velem.

— Beszéljetelek velem, hogy is ne, — jegyezte meg Domonkos — te fogadtad a kosztot mindhármunk nevében, neked kell intézkedni.

— Hm! — mondja Benedek — nem rossz.

Jóska megjegyzi, hogy minden rendben volna, ha Pandáknének nem volna nyelve.

— De van, — vélekedett Domonkos.

— No, én nem is mernék beszélni velem, — morogja Jóska.

Domonkos hasonló véleményben volt, Benedek pedig megsemmisülten nézett hol egyikre, hol másikra, végre pedig energikusan kijelentette, hogy ő ugyan nem rontja el a karácsony-estét holmi Pandák-féle ételekkel, hanem elmegy valahova vacsorálni, sőt Domonkóst és Jóska-t is magával viszi.

— De hova? — kérdik ezek.

— Valamelyik vendéglőbe.

— Neked van pénz? Mert nekünk nincs.

Benedek megütődött. Erre az első pillanatban nem is gondolt. Kívette a tárczáját s három korona harminczkét fillért talált benne.

— Ez kevés.

A másik kettő is hasonló nézetben volt.

— Hanem azért gondoltam egyet — mondá Benedek. — Telik belőle egy kis bor, meg valami finom vegyes felvágott. Megyek, bevásárolom. Azután idehaza meg akad egy kis thea, meg egy fél csitrom.

— **Halálozások.** Özv. Herepei Károlyné szül. Krizbai Dezső Katalin 1902. évi december hó 19-én, déli 12 órakor meghalt Vizánán. Élt kilencvenkét évet. Temetése folyó hó 21-én volt d. u. fél 3 órakor, nagy közönség jelenlétében. — Dr. Fülöp József megyei tisztviselő orvos, m. á. v. pályaorvos és bányasegédorvos életének 57-ik, boldog házasságának 27-ik évében hosszas szenvedés után folyó hó 21-én d. u. 6 órakor meghalt Marosújvárt. Az elhunytat özvegye, nyolcz gyermeke és kiterjedt rokonság gyászolja.

— **Időjárás.** A hideg a pár napenyhább időjárás után újból egész kegyetlenségével visszaérkezett. A hőmérő — 25° Celsius mutat árnyékban. Emberek, állatok, facsemetek pusztulnak a hidegtől. Meteorologus urak, az Istenért, csináljanak rendet a levegő-égen!

— **Hibaigazítás.** Lapunk 99-ik száma „vegyes hírek” rovatában említés történt a Bethlen-kollégium alsó-orbói új birtokáról, melyet a gr. Teleki-családtól vett az intézet előjárásága. Ezen hírünkbe hiba csuszott be, a mennyiben 130 holdas birtokról volt szó; holott ezen birtok területe 656 hold.

— **Unit. istentisztelet.** Folyó hó 26-án, azaz karácsony másodnapján délelőtt 11 órakor a helybeli leányiskola egyik tantermében urvacso-ra-osztással egybekötött unitárius isteni tiszteletet tart tiszteletes Gál Miklós torockószentgyörgyi lelkész.

— **Alig van irodalmi vállalatunk,** a melyről oly elismeréssel szólhatnánk, mint a Magyar Bazárról, a magyar úri családok legkedveltebb divatlapjáról. A M. Bazár közel negyven év óta a legelső helyet foglalja el a magyar divatlapok közt s ma már oda fejlődött, hogy a gazdag külföldi irodalom hasonmestermékeivel kiállja a versenyt. A M. Bazár mint divatlap megbecsülhetetlen szolgálatot tesz a hölgyközönségnek, családoknak és iskoláknak, mert gyorsan és válogatva ismerteti meg a divatnak legújabb alkotásaival, tudósítja mindenről, ami Párisban, Londonban a divat terén történik. Figyelme kiterjed a fehérnemű- és gyermekruházatra is, a mellett a nőknek legkedvesebben szórakoztató foglalkozásához, a kézimunkákhoz szebbnél szebb mintákat szolgáltat, ezekből is mindig a legújabbakat. A lap előfizetői külön kedvezményül nagyon olcsó mérték szerint készült szabásokat kapnak a lapból kiválasztott mérték szerint, a kézimunkákhoz pedig meg-nagyobbított színes rajzokat. Az Athenaeum ny. r. társ., mint a M. Bazár kiadója, ritka bőkezűséggel és áldozatkészséggel szerzi meg a magyar nők legelőkelőbb divatlapja számára a szebbnél szebb színes mellékleteket, a melyek közül, ha csupán a kalotaszegi himzsemiták gazdag gyűjteményét említenék, máris elegendő mondtunk, meg vagyunk győződve, hogy az eredeti magyar mintáknak felelevenítése a magyar iparmunkákra is észrevehető hatást fog gyakorolni és a M. Bazárt nélkülözhetetlenné teszi az iskolákban. A M. Bazár szépirodalmi része oly kitűnő, hogy magában is megállhatna, mint szépirodalmi folyóirat. Jó ízles, igazi előkelő hang jellemzik. A lapnak gazdag tartalmán kívül még külön regény-ellenléte van, bekötésre szánt könyvalaku formában. A lap előfizetői mindenkor bátran fordulhatnak kérdésekkel a szerkesztőkhöz, mindenre bő és tájékoztató választ kapnak. A Magyar Bazár havonként kétszer jelenik meg, előfizetési ára 1/4 évre 3 kor. Megrendelő cím: Magyar Bazár kiadóhivatala Budapest, Kerepesi-út 54.

— **A drágaság ellenmérge.** Nehezek a megélhetési viszonyok, a kereset nem javul, a drágaság pedig rémes módon növekedik. A jó családapának, a gondos háziasszonyoknak ezer bajt okoz: hogyan ossza be csekély jövedelmét és a vége megis — akárhogy is számol, akármit is kuporgat, — a szomorú deficit. Ilyen körülmények közt megbecsülhetetlen egy valóban megbízható, hű és okos tanácsadó. Ennek bizonyult a „Háztartás”, a magyar gazdasszonyoknak ez a nélkülözhetetlen közönsége, a mely Kürtli Emilné vezetése alatt immár nyolcz év óta látja el az egész országra kiterjedő olvasó közönségét hasznos, jó tanácsokkal. A „Háztartás”-ból megtanulhatjuk, hogyan kelljen a meg oly csekély jövedelemből is kényelmesen megélni, megtanít takarékosan főzni, takarékosan ruházkodni, takarékosan gazdálkodni. Mindenre — ami a háztartás körébe vág — van valami okos újmutatása. Tanácsol a betegeknek, tanácsol a mamáknak, tanácsol a kertészkedőknek, tanácsol a hiúknak és a százat megközelítő rovataiban minden rangú és rendű, izlésű és módú, városi és falusi olvasó megtalálja azt, a mire szüksége van. A „Háztartás” januárban lépi át a 9. évfolyam küszöbét. Előfizetési ára egész évre 12 kor, félévre 6 kor; negyedévre 3 kor. Az előfizetési díjak a kiadóhivatala (Budapest, VII. Kerepesi-út 54.) címzenedők.

Csarnok.

Egy karácsonyi vacatio ezelőtt 40 évvel a Bethlen-kollégiumban.

A „Közérdek” több olvasója megámulott, miért nem írta valamit? Hát bizony nagyon elvagyok foglalva. Aztán a politikától reg visszavonultam, tehát nem is tudom miről írjak. A minap benjáratam a kollégiumban és a hirdető-táblán többek között ez öltött a szemembe: „A karácsonyi szünidőn az intézetben maradni senkinek sem szabad.”

Ime, tisztelt szerkesztő úr! megkaptam a témát s ha megengedi, le is írom, nem mint tanügytörténeti adalekot a Bethlen-kollégium dicső múltjához, hanem mint fűszert a felsőes karácsonyi töltött káposztához.

Olvassad hát kedélyes olvasó! ha megcsömörödtél a bizonytalan politikától és meguntad a mellényed gombjain számítani: lesz-e önálló vánterület, nem lesz? E kedélytelen világban, nem lesz felesleges visszatérni a múlt időkre. A kik 1862-ben a Bethlen-kollégiumban töltötték a karácsonyi vacatiót, már öregedünk,

— Mert ehetetlen a kosztja. Én nem vagyok megelégedve vele.

— Én sem — határozott Domonkos.

— De Benedek se, — folytatta Jóska.

Pandákné tőle telhető nyugalommal válaszolt.

— Már kérem, olyan, a milyen.

— Nem addig van az, hanem ha ujesztendeig nem javul a koszt, felmondunk.

— Mit? felmondanak? Már pedig az kérem nem járja. Szent Péter látott ilyen finnyás urakat. Tán míg idejöttek mindig pástétommal éltek.

— No hát, — felelt Jóska — akkor vegye tudomásul, hogy a koszt elsőjétől fel van mondvá.

Ahogy tetszik, mondta Pandákné asszony s kiment, úgy becsapta az ajtót, hogy a ház rengett.

A következő pillanatban az edények a konyhában elkezdtek csörömpölni, egy oldalba rugott macska éktelenül nyávogott, a Pandákné asszonyt öt éves kis fiacskája pedig a mamuskától oly verést kapott, hogy egy félóraig ordított.

Szóval minden hirdette, hogy a Pandákné kosztja felmondatot.

Ebben a karácsony-esteli idyll egyik legszebb pillanatában lépett be Benedek egy üveggel, meg valami kis paksamétával a czimborák közé.

— No, itt van minden. Egy üveg bor, negyven deka szalámi, parizer, disznósajt etcetera, egy csitrom, meg egy imperiál... De mi a csoda zaj van itt?

Jóska ravaszul mosolygott.

— Valami karácsonyi meglepetést szereztünk neked.

— Mit?

— Felmondtuk a kosztot.

— Ah! Lehetetlen.

— Szavamra mondom.

Benedek örömebe átszaladt a korcsmába s a vacsorához vett még két liter bort — hitelbe.

Máramarossy László.

sőt maholnap meg is halódunk, ki meséli el ezeknek a boldog tanulóknak, a kiket a vasút fűtött szobában olesó pénzért haza szállít, hogy töltöttük mi a kollégiumban a hosszú karácsonyi vacsora (ugyan mindig rövidnek tartottuk s ebben — azt hiszem — egyetleneknek velünk a mostani tanulók is)?

Abban az időben csak azoknak volt szabad hazamenni, a kik közel laktak, a kiknek szülői bejöttek jó meleg téli ruhával, a kik elég módosak voltak a hosszú ut fáradalmait pénzzel, bundával ki győzni. Mi szegény mezőségi, a háromszéki, udvarhelyi, csiki székelyek bizony benn maradtunk az intézetben és élveztuk annak jótéteményeit, ha nem akartuk a 40—50 koronába kerülő utat megtenni azért, hogy a hideg hosszú uton fül és lábunkat érjük haza végig jajgatni azt a 3 hetet.

Előkészületek.

A midőn kihirdették a szünidő megadását (rendesen egy héttel hamarabb), minden ajtón szebbnél-szebb betűkkel ott volt az „O“, másnap „i O“ stb. Az apparitor rendesen lustrakör kihirdette minden szobában, hogy a „primarius“ írja össze azokat, kik benn maradnak. A primarius a névjegyzéket átadta a „senior“-nak, ez a „rektor-professor“-nak. A rektor-professor meg a „prebitor“-nak megrendelte, hogy hány cipőt süttessen naponta. A konviktus az öreg Csontné néni (polgári foglalkozására nézve bába-asszony) volt. Neki megvitték, hogy hány „félkosztos“, hány „egészkosztos“-nak kell főzni a karácsonyi vacsora. Testi életünkről így gondoskodva lévén, a „paedagogarcha“ hivatta össze az osztály-tanítókat és privát-tanítókat, alaposan kikérdezte, hogy ki, mely tantárgyban gyenge (secundát karácsonyra nem kapott senki), meghagyta a privát-tanítóknak, hogy oly szorgalmasan kezeljék a nádpálcát, hogy kisvizsgára (a mi karácsony után négy héttel szokott lenni) senki secundát ne kapjon, különben elveszi tőlük a tanítványokat.

Igy lett gondoskodva szellemi életünkről is. Ezek után következett a rend és a szolgálati pragmatika beosztása. A szolgák fejedelme a „pápa“ a szünidő előtti szerdán vagy szombat a kis „auditoriumban“ „Congregatiót“ tartott, a mely gyűlésen beosztattak egy a kisebb szolgák „pissidariusok“ (címerük egy nyírágseprű), mint a „neuter“-ek (nagyobb szolgák, címerük egy fejsze) a lakószobákba, a hol t. i. szűkség volt rajuk, hogy seprés, vízfordás, cipőfogás, „cafeastorság“ (ez együtt járt a favágással) hiányt ne szenvedjen. A „curia“ és a tanári utcának megseprese, a hónak ellátolása, mint „közmunka“ a szolgák egyetemes kötelessége volt.

A bennmaradtakat nem kellett kirugó, soron levő szobákba összegyűjteni, mert minden szobában maradt annyi, a mennyi most a teljes létszám. A „diligentia“ és „vacatio“ között csak annyi különbség volt, hogy nem jártunk órára, de a „privata“ 5 és 6 óra közt este pontosan meg volt, a paedagogarcha éppen úgy ellenőrizte ennek pontos megtartását, mint diligentian.

A házirénd „vigilálás“, seprés, favágás, cipőfogás rendesen ment. „Vigil“ háromféle volt: szolgavigil, neutervigil (ez ellenőrizte a kisvigilket) és a diákvigil a kapunál, a ki a künmaradtakat bebocsátotta.

Vigilek voltak minden soron, a kiskollégiumban kettő, az ó-kollégiumban egy és a két kis árnyékszekeken is egy (ez volt különben a szolgák büntető purgatóriuma), ide rendesen büntetésből kerültek a vigilek, a kik kötelességeiket hanyagul teljesítették. Ezeket rendesen „Hippi-vigilnek“ neveztük.

Éjfélelőtti vigil este 6—12-ig öröködött, akkor jött az éjféltáni reggel 5 óráig. Ezek ellenőrzésére volt egy „neutervigil“, kinek kötelessége volt (ha el nem felejtette) minden órában kiáltani a vigileket. Jaj volt annak, a ki nem felelt!

Életmód a szünidő alatt.

A délelőtti a szobában kellett tölteni, a szünidei feladványokat kidolgozni, a privátára készülni. A privát-tanítók maguk is tanultak, vagy „cursusaikat“ írták (tankönyve a diákoknak nem igen volt mindent le kellett írni.) Voltak szegény fiúk, a kik a cursus-írásból tartották fenn magukat, egy iv 20 krajczárt hozott a cipő mellé.

Féltizenkettőkor csergettek „cipőra“! Megmózdult az egész kollégium. A szolgák egy része a „cipőfogók“ a sütőbe, a vízfordók a kútra. A nagy többség a „kuskuriá“-ba (a kapu előtt egy kis fedett helyiség, a hova az „apparitor“-ok és „cursor“-rok behúzódtak az eső, elől). Itt pedáns pontossággal megjelent az öreg „Brief-trager“ nyakában egy nagy fekete táskával, ölében egy csomó „privát“ levéllel. A jó Willersdorfer bácsit majd levertük a lábáról a tolongással, majd megsüketítettük „nincs levelem“? ordozással. Az öreg igen hallgatag ember volt. Szája két vége úgy volt berendezve a feleletre, hogy a kinek volt levele. Annak szája jobb szegletén eresztette ki alig halhatólag „van“ melyből csak a „n“ hangzott; viszont a kinek nem

volt levele, a szája balszegletén jött ki a lesújtó „nincs“, a miből a reciprocitás kedvéért szintén csak a „cs“ hangzott. És ez a kevés beszéd, örökösön banatos öreg milyen jó szívű volt. Egy szegény eléhezett kollégista sirva fakadt, midőn a gyászos „nincsen“ elhangzott. Az öreg behívta magához, megtraktálta és adott neki néhány krajczárt a míg pénze jön.

Tizenkettőkor a „kosztvezető“ előállott, minket rendbeszedett s megindultunk sorban az „essz-zeiggal“ a gomblyukban, cipőval a hónunk alatt Csontné nénihez ebédre (a mi convictusunk csak ebéd volt). A koszt gyenge volt, de kitűnő étvágygyal fogyasztottuk el. Feray a „Betü leves“-ben, patkányfark a paszulyban, olyan jó gyomru gyerekeknek — nem numerált. Elmoudom a menüt is. Hétfőn árvalaska kedden husleves hussal, szerdán paszuly, csütörtök husleves hussal, péntek paszuly, szombat savanyu krumpli (ohne Auflag), vasárnap hosszú laskaleves, hus torma mártással még valmi lelekhajgáló tészta Nagy ünnepen, mint karácsony, töltött káposztát is adtak, a melyben azonban a hus és töltelék oly apró adagokban volt, hogy csak érzékeny, finom műszerekkel és nagy pontossággal lehetett volna kiszámítani, a hus nagyobb-e, vagy a töltelék? Elég az hozzá, hogy jó volt. A kiket az öreg néni megszeretett, azokat ott marasztalta mosogatni. Ennek díjában aztán kapott az illető vacsorát is. Soha sem láttam, hogy a leányok veszekedtek volna a mosogatásért, de mi valósággal össze is verekedtünk érte.

Az ételeknek rangszerint adtuk meg a címeket. A reszelt, árvalaska, szabogallér, paszuly, krumplis csak „T. Cz.“ volt, a husleves „Tekintetes“, egyedül a káposzta vitta ki magának köztünk a „Nagyságos“ címet. Bezeget most, még az árendás is „Nagyságos úr“ (oh megromlott erkölcsök!)

A délutánok mivel nagyon rövidnek voltak, rendesen a vacsora előkészítésében teltek el. Minden szobának meg volt a maga „szakács“-a, azután voltak a „kellékes“-ek, kik az edényeket, lisztet, turót, zsírt, hagymát, sőt stb. össze „regulál“-tak. A székelyfiúknak hamuzóló küldtek haricska-lisztet, jó székelyturót sőt egy-egy plehdoboz zsírt, szalannát, oldalast (az alsó sort kivéve minden ablak külsőfele tele volt aggatva enni valókkal. Ezek aztán üzérkedtek a haricska puliszka-val. Még akkor hire sem volt sem a „lakatosáru-gyár“-nak, sem a „papírárugyár“-nak, sőt még „takarekpenztár-résztvénytársaság“-nak sem, de a kollégiumban megvolt a „haricska-puliszka résztvénytársaság“ (az Ipar-kamarának ugyan nem volt tudomása róla).

Ezeknek voltak edényeik. Ha megfőztek a haricska-puliszkát, kitétek a publikára egy tisztább ágylepedőt végig nyújtották mint az íróstészta, vastagon behintették turóval és azon melegibe össze göngyölték. A forró tésztaiban a turó teljesen feloldódott. Azután jó vastag házcsernával az „üzletvezető“ szobáról szobára járva szelegette le a „coupon“-okat. Voltak 1, 2, 3, 4 krajczáros szeletek. Sokszor olyan jól ment az üzlet, hogy a tulajdonosoknak mást kellett főzni.

Mi a másodrendű szegények ilyen virágó üzletről nem is álmodhattunk, hanem össze szerkesztettünk 4, 6, 8 krajczárt. Azok a jó enyedi mészárosok, ha valamelyik ilyen szegény ördög ment húst venni, méretlen adtak akkorát hogy 4, 5 ön jól vacsoráltunk. De ekkor kellett még sok minden. Ez a kelleges dolga volt. Én nem adhattam soka krajczárt, mert nem volt, a kellegességnél maradtam, úgy is jól eltem Rendre vettem boldogemlékü tanárneinkat. Vajnáne, Gáspárné, Hegedűsné, Jancsóné, áldott legyen a ti emléketek. Egyiktől kértem fazakat, a másiktól puliszka-lisztet a harmadiktól zsírt, sőt s így — megtartván az illő sorrendet — minden nap boldogultunk.

Minden fiúnak az ágyafelett (hol most a „kopfzettel“ lóg) volt egy koszuha hagyma. Az megtörtént, hogy egyik-másiknak a kainságából egy oldalcsont, darabka kolbász, szalonna eltűnt; hagymájú — annyira tiszteltük a tulajdonjog szentségét — senkiük sem veszett el. A hagymából, mikor semmi jobb kilátás nem volt, készítetünk hagymatokányt. A hagymatokány kétféle volt. Ha hus nélkül készült, ez volt a „határozott hagymatokány“, ha pedig hus is volt benne „isteni hagymatokány.“ De talán kérhető a kegyes olvasó, hogy hát milyen volt a levegő, ha mi konyhát csináltunk? Nagyon jó, köszönöm becses kérdését, más napig jó egészségnek örvendek. Vacsora után félóra szellőztetés volt. Lefekvéskor megint. Tudtuk, hogy a kollégiumnak van elég erdeje, hát raktuk a tüzet, hadd menyjen.

A kik még szegényebbek voltak, szereztek egy néhány burgonyát, felvették a kemence fedelét és beeresztették a rekeszbe, ott gyorsan megsült s kész volt a vacsora. A rendőség sok dolognak nem jön a nyomára. Már ennél nekünk kitűnőbb rendőségünk volt.

Mindig tudtuk, hogy hol, melyik tanárnál öltek disznót. Estefelé el-el kullogtunk a konyhára, kerestük az illető tanár urat (a tanár úr a kaszinóban volt), de a tanárné egy kis pecsenyével, vagy jódarab májással honorálta arcátlanúságunkat, ezek voltak aztán a „lu-

cullusi“ vacsorák. A „szerzőt“ úgy megéljeneztek, hogy a tudományos akadémia sem jobban.

Az azonban rendesen megtörtént, hogy a fazék, lábas a kollégiumban rekedt, ezt bátran felirhatták a vesztesség számlára.

Ha a puliszka nem sikerült, azt rendesen, — hogy kárba ne menjen — végig kentük a kilincsekre, aztán megbujva egy-egy ablak-melyedésben lestük, hogyan szagolják a kezüket a theologus urak.

A kit rajta kaptak, azt megnadráglótták, kutyába se vettük, sőt akkora volt a szobatársak közt az összetartás, hogy más szobabeli csak úgy mert valakit bántani, ha nem volt diák a szobában.

Minden szoba egy család volt. A primarius, szekundarius, lartarius úgy ügyelt a legkisebb gyermekekre is, hogy az apja sem tud különbül. Valóságos patriarchalis élet volt, s feledtette velünk az edes otthon, a családi tűzhelyt.

Vacsora után kezdődött a játék, eltartott sokszor éjjelig. Ha enyhe idő volt, vagy friss hó hullott, künn havazódtunk. Minden szobának volt egy-egy hatalmas vezére, kit a „plebs“ választott és felruházott a hadüzenet és bekekötés jogaival. Vezereinket hősök nevével ruháztuk fel. Mihiades, Themistokles, Julius Caesar, Zrínyi, Hunyady, Dobó stb.

A kis kollégium déli részén levő lépcső volt a „Szigetvár“, az északi részén volt „Eger“. Ilyen utközetek alkalmával az ó-kollégium szobái sok ablaktörést szenvedtek. Ha sikerült megfogni a tettest, vitték a „Contra“-hoz. Ott vagy ő fizetett — ha tudott — vagy a cursor: az mindig tudott.

Ha nem volt hó, olyan vadászokat rendeztünk, hogy csengett a kollégium bele. Az is kedves mulatság volt nekünk kissébbeknek, hogy kapszlikat laposítottunk és kiraktuk az ó-kollégium sötét gangját vele. Meg bujtunk a romok közé (ennek helyén áll az új épület) és lestük, mikor egy-egy öreg theologus a nagy patkós „coturnus“-ával végig sétál. A hogy rálepett egy kapszlikra, az elsült, a szűk folyosón oly irtózatossá hanggal, hogy az illető ijedten szaladt, mire sebesebben ismétlődtek a durranások, mi pedig a földön hempergettünk neveltünkben.

(Vége.)

Szerkesztői üzenetek.

Dr. Sz. G. Nagyszében. Beesés dolgozatát köszönjük. Legközelebb jönni fog. Továbbra is kérjük szives érdeklődését lapunk iránt.

H. I. Budapest. Szives közleményét köszönjük. Legközelebb közöljük. Beesés dolgozataira ugy-e jövőre is számíthatunk? Boldog ünnepeket és új esztendőit!

T. G. Törökszentmiklós. Szép költeményeit vettük; közölni fogjuk.

Nemo Marosujvár. Marosujvári levelezők kedves soraihoz már rég nem volt szerencsénk. Kérünk néha egy-egy érdekes újríri híreiket.

B. S. Skótország. Az érdekes külföldi levelekre még mindig áhíttal várakozunk, Mikor szánod meg a mi vágyakozásunkat?

G. B. Kolozsvár. Dolgozatait vettük; sorra kerülnek.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY TÖRÖK BERTALAN

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárugyár részvénytársaság könyvnyomdájában

Van szerencsém a nagyérdemű közönség szives tudomására hozni, hogy a

karácsonyi ünnepekre

arany-, ezüst-órák és

mindennemű ékszerárukat

mélyen leszállított áron szolgáltatom.

Szives pártfogásukat kérve, maradtam tisztelettel

Klein Samu

586 2—2

órák és ékszerész.

Várszeg-utca 84. sz. a., 2 szoba, konyha sat.-ból álló, jó karban levő ház szabad kézből, készpénzfizetés mellett eladó.

Érdeklődők bővebb felvilágosítást kaphatnak a helyszínén.

Előleges jelentés.

Van szerencsém a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy a közelgő ünnepekre ajándék könyveken és levélpapírokon kívül **diszmuárak és válogatott gyermekjátékok** is érkeztek **finomabb kivitelben.**

Kérem a t. vevőközönséget, mielőtt szükségletét bárhol is beszerezné, ne mulassza el azok megtekintését üzletemben.

B. pártfogását kérve.

tisztelettel
Földes Ede

Sz. 5197—1902. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A nagyenyedi kir. járásbíró mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy dr. Geraszim Emil ügyvéd által képviselt Krisin Juon lui Jakab végrehajtónak Krisin Dumitru m-kapudi lakos végrehajtást szenvedő ellen 683 kor. 30 fillér tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében a m-kapudi 42 sz. tjkben foglalt A + 4 r. 333 35 hr. sz. szőlőre 160 kor., az 5 r. 428 1 hr. sz. szántóra 18 kor., a 8 r. 730 hr. sz. kaszálóra 15 kor., a 13 r. 801 hr. sz. kaszálóra 55 kor., a 14 r. 596, 597 hr. sz. ingatlanokra 99 kor., a 16 r. 334 18 2 hr. sz. szőlőre 86 kor., a 17 r. 71, 2, 2 és 72 hr. sz. ingatlanra 671 kor. összesen 1119 koronában megállapított kikiáltási árban, de a C 7, 8 alatt Krisin Szonya és neje Strezsán Todorika javára bekebelezett életjáradéki kikötmény fenntartásával az árverést elrendelte, és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1903 évi január hó 12-ik napján d. e. 9 órakor Magyarokapud községében meg tartandó nyilvános árverésen a kikiáltási áron alól is el fognak adni.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok besértékének 10%-át készpénzben vagy az 1881. évi nov. hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírral a kiküldött kezéhez letenni, vagy annak az 1881. LX. t.-ez. 170. §-a értelmében a kir. bíróságnal történt előleges elhelyezéséről kiállított letéti elismervényt átszolgáltatni.

A kir. járásbíró mint tkvi hatóságtól.
Nagyenyeden, 1902. szeptember hó 5-én.

Weiner,
kir. aljársbíró.

583 1—1

Szám 4402—1902. tkvi.

Árverési hirdetményi kivonat.

A marosújvári kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság, a balázsfalvi takarékpénztár részvénytársaság végrehajtó javára Rusz György és arsa végrehajtást szenvedők ellen 220 korona tőke, ennek 1898. évi június hó 22-ik napjától járó 6% kamatai 96 korona 47 fillér mar megállapított úgy a jelenlegi 16 koronában meghatározott és az ezután felmerülő költségek, valamint az ezzel esatlakoztatott végrehajtatók „Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete” 800 korona s a kir. kincstár 239 korona 16 fillér tőkekötvétele s jár. kielégítése végett a végrehajtási árverést a gyulafehérvári kir. törvényszék, marosújvári kir. bíróság területén fekvő Szentbenedek községi 302 sz. tjkben felvett s Borsai Márton, József, Anika Bartha Ferenczné és Rusz György végrehajtást szenvedett szentbenedeki lakosok neven álló A + 1 r. sz. 448, 449, 450, 451, 452, 453, 454, 455 hr. sz. ingatlanokra 242 koronában; a Szentbenedek községi 123 sz. tjkben felvett s Vince Imre végrehajtást szenvedett szentbenedeki lakos neven álló A + 20 - 27 r. sz. 33, 332, 497, 551, 757, 849, 1202, 1433, 1605, 1606 hr. sz. ingatlanokra 1374 koronában ezzel megállapított kikiáltási árban az alábbi árverési feltételek szerint elrendeli.

Az árverés 1903. évi január hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Szentbenedek községben a községében meg fog tartatni, mikor is a fenti ingatlanok a legtöbbet ígérőnek becsáron alól is eladati fognak.

Árverezni kívánók tartoznak az ingatlanok becsáranak 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapírokkal letenni. A bánatpénzül letett értékpapírokat tartozik a vevő az árverés jogerőre emelkedésétől számított 30 nap alatt az ingatlan becsáranak 10%-át kiterő készpénzzel kieserélni, minek elmulasztása a 10. pont jogkövetkezményét vonja maga után.

A bánatpánzfizetésének kötelezettsége alól azonban a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete, ha az árverezők sorába akar lépni, az 1887. évi XXVI t.-ez. 11. §-a f. pontja értelmében fölmentetik.

A kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságtól.
Marosújvárt, 1902. évi szeptember hó 30-án.

Sólyom,
kir. aljársbíró.

587 1—1

609 énekben

adja elő a **Verses Szentírás** az összes Bibliai Történeteket, melynek ára **9 korona 60 fillér** és egyedül a **Verses Szentírás** kiadóhivatalában **Egerben.** — Ugyanaz kapható nagyobb kiadásban, egy kötetben, ára **10 korona 40 fillér.** 533 19—30

szokvány minőségben és európai nemes gyökere és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezek 90—100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegegyűjteményből, fajtáján, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felel, úgy az oda- és visszazállítás költsége, valamint a megrendelő által kifizetett összegét hiány nélkül azonnal visszatartom. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házból szállítva tekintheti meg.

SZŐLŐOLTVÁNYOK

szokvány minőségben és európai nemes gyökere és sima vesszők mélyen leszállított áron. Oltványok ezek 90—100 frt. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegegyűjteményből, fajtáján, teljes jótállással. Ha a szállítvány a megrendelésnek meg nem felel, úgy az oda- és visszazállítás költsége, valamint a megrendelő által kifizetett összegét hiány nélkül azonnal visszatartom. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen házból szállítva tekintheti meg.

ÉLŐKERÍTÉS.

Gleditschia csemetek és magvak. Óriás öbriái, igen gyorsan fejlődő sövénynövény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melynek nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem használnak rá, úgy hogy a bekerített részek teljesen kulcsal zárhatók. Minden reték, a ház vagy család, a hó annak tartalmát haszonra ne fordítanak, városban, pusztán, szőlő vagy szőlő ültetésénél egyaránt. Így még azoknak is érdekben áll, kik rendelni semmit nem akarnak, mert benne számos olyan közönséges foglalatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek. Kétféle, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Diócsemeték. Kétféle, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Czím: „Érmelléki Első Szőlőoltvány-Telep”
Nagy-Kágya u. p. Székelyhid. 535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

535—3

5

Pontos és szolid kiszolgálás!

Tisztelettel értesitem a helybeli és vidéki t. közönséget, hogy a

karácsonyi és újévi gyermek-játékok

megerkeztek és az alanti jegyzés szerint nagy választékban kaphatók. Híntalovak biztosító üléssel, konyha, gazdasági, zenei hangszerek, mosóedény és huszár felszerelések, mozdósztalok, aranyozott és bronzírozott ágyberendezések, edényekkel berendezett díszkosarak, porcellán-, czin-, és égetett faedények, csörgők, trombiták, puskák, kardok, králinet, bádogjáték, roulet, tombola, lottó, harangkalapács, dominó, kuglizo, kirakó játékok, skatulas játékok, számológép, állatok gummilabdával, zenélő dobozok, kintorna, zenélő, tapsoló és síró puájczák, gozhajók, vasutak, bádogkocsi, képes könyvek stb. Mozgó, alvó és bőrbabák. Mozgó, gépezetes játékok. Karácsonyi díszek, csukorkák és gyertyák.

Déli gyümölcsök.

Füge, szentjános-kenyér, narancs, citrom, datolya, tirolai gesztenye, malaga-szőlő stb. Finom és jöminőségű rumok. 1 lit. 80 kr., 1 fit. 1 fit 20 kr., 1 fit 40 kr., 1 fit 60 kr. és 2 fit. Többféle likörök, cognac, teak, suson, pec-covirag, mandarin, csaszarkeverek és congo. Diszes kirakatomat becses nyelmuikbe ajánlván.

Nagyenyed, 1902. december hó. Teljes tisztelettel

Harmath Miklós.

Finom kávék.

Fris caviar, sardinia, pisztráng és muszka-hal kapható.

Valódi Brazy Kalman fele sósoszesz. 10% kedvezmény az alap-árból.

Nagyenyedi kisegítő takarékpénztár p.t.

Alaptöke: 200,000 korona.

Elfogad betéteket évi 5%-ra. Előnyös kölcsönt nyújt váltóra és betáblázásra.

Nyitva minden hétköznap délelőtt 9-12 óráig.

483 13-14

Gráci

lodent világhírű különlegességet alóirt ezég a kereskedelembe hozza. Ez egy hamisítatlan tiszta gyapjuból készült, csaknem elviselhetetlen és uraknak és hölgyeknek elegáns ruhaanyag. HOCH-LANTSCH hölgyeknek. 40 színben 140 em. széles, métere csak 3 kor. 16 fillér. STYRIA uraknak, minden színben 140 em. széles, méter csak 7 kor. 50 fillér. Minták ingyen küldetnek. 20 kor. megrendelések bérmentve küldetnek.

Erstes Grazer Kaufhaus in Graz.

Első kézből legjobban vásárol.

Magyarország legnagyobb hangszergyára réz-, fa-, fuvó- és vonós hangszerekben.

STOWASSER J.

cs. és kir. udvari hangszergyáros, a cs. és kir. közös és a m. kir. honvéd hadsereg szállítója

BUDAPEST, II. Lánchid-utca 5. szám.

Legnagyobb választék az összes hangszerekben.

Hegedűk, gordonkák, bögök, fuvolák, klarinetok, trombiták, czimballmok.

Általam konstruált tárogatok 30 frittól feljebb; iskola és zongorakiséret ingyen.

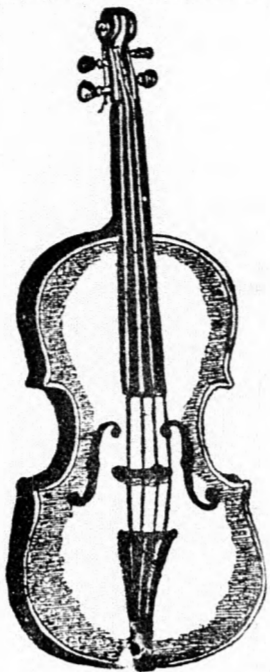
HARMONIKÁK

legjobb, elpusztíthatatlan hangokkal. Különlegesség: acélhangú hangverseny-harmonikák, saját minták.

Teljes zenekar-felszerelések a legjutányosabb árban, előnyös feltételek mellett.

Képes árjegyzékek

és pedig külön-külön: a) hangszerekről, b) harmoniumokról, c) harmonikákról ingyen és bérmentve. 441 13-20

Korona tyukszemtapasz, javított minőség, teljes sikerről jótállás mellett, ellenben a pénzt visszaadom. 1 drb ára 60 fillér.

Bátorkodom a 33 éven át igen tisztelt vevőimnek becses tudomására hozni, hogy **gyerekjáték-kirakatommal** készen vagyok, alázatosan meghívom szíves megtekintésére. Mult évi játékokat bármily elfogadható és még beszerzési áron alul is eladok, különösen **babák** oly nagy választékban érkeztek, hogy bátran mondhatom a 33 éven át soha ily nagy választékban nem volt, tájékozás végett tudatom, hogy 3 krtól 4 frittig hapható darabja, igen czélszerű hasznos társasjátékok u. m.: **Sakk, Domino, Tivoli, Várjáték, Lotto, Tombola, Harang** és kalapács és más újabbak nagy választékban vannak készletben Ajándéknak igen czélszerű test edző **korcsolyák** párja 75 krtól 3 frittig, nagy mennyiségű **karácsonyfa gyertyák, csukorkák, díszek csukorból, datolya, malaga, csukrozott gyümölcsök, olesó narancsok**, 3 krtól kezdve kaphatók.

Kérve 33 éves becses támogatásukkal ez uttal is megajándékozni szíveskedjenek, maradok mély tisztelettel

BISZTRITSÁNY LAJOS.

113 36-52

Világhírű Balatoni kocsnyás halakból, mely minden külföldi olajos pancsot fölülmulnak, friss küldemény érkezik.

Somatose

oldható húsfehérnye a hús tápanyagát tartalmazza (tojás fehérnye és só) majonéz, zselé, kócsny, nyenyel, csokoládé, vanília, és a lehető legjobb erősítő szer gyenge, a lép működését visszamaradott erőknek, nek, — mellbetegnek, idegbetegnek, gyomorbetegnek, — gyermekgyógyászatnak, szülőkócsnyban szenvedő gyermekeknek, gyógyulónak. VAS-SOMATOSE alakjában pedig különösen Sáporkban szenvedőknek orvosiag ajánlván. Somatose nagy mértékben emeli az étvágyat. Kapható minden gyógyszerárban és drogeriában. Csak eredeti csomagolásban valódi.

Legjobb a dr. Forti-féle SEBTAPASZ.

Még eddig semmiféle tapasz nem érte el ennek a jó hatását!

Forti László eredeti gyártmánya.

Rendkívüli gyógy- és fájdalomcsillapító hatása mindennemű sebeknél, égéseknél, daganatoknál. Azonnal csillapítja a fájdalmat, osztalja a daganatot és rögtön gyógyítja a sebet, a nélkül, hogy vagni kellene. A női emlőgyulladásnál biztos eredménynyel alkalmaztatik. Ára 2 kor., kisebb 1 kor. és a legkisebb 70 fill. Kapható a gyárban, Forti László Budapest, II. ker. Iskola-utca 24. szám és a főraktárban Budapestben, Török József gyógyszerárban Király-u. 12., valamint Budapestben minden és a vidéken a nevezetesebb gyógyszerárakban.

Az eredeti dr. Forti-féle sebtapasz külső csomagolásán, mely F. L. betűivel van lepecsételve, az itt is látható védjegyet, sajátkezű aláírását a budapesti kereskedelmi és iparkamara 6080 1899. sz. végesevel megerősítette. 518 3-10

A számtalan értéktelen és ártalmas utazatok arra indítottak miszerint az utazó ellen a törvényes lépéseket megtegyem. A ki egy olyan tapaszot beküld, a mely fönti aláírással és védjeggyel ellátva nincs, jutalomban részesül, mert a tapaszhamisítótakat folytonosan törvényileg üldözöm.

Forti László

Magyarnak PÉCS, Németnek BÉCS.

Ne küldjük pénzünket külföldre!

A legjobb órákat és ékszereket küld SCHÖNWALD IMRE órás és ékszerárugyáros PÉCSETT.

Nem tetsző tárgyakért a pénzt visszaküldöm vagy kicserélem. — Három évi jótállással.

Egy pontos nikkell zsebóra szép kivitelben ... 3 ftt 50 kr. Valódi ezüst kétfedeles anker remontoir erős szerkezettel, szép kivitelben ... 8 ftt 25 kr. Valódi ezüst tula remontoir anker kétfedeles óra 10 ftt 30 kr.

14 karátos arany láncok esinos szép kivitelben: 20 gramm nehéz 25 forint, 25 gramm nehéz 30 forint, 30 gramm nehéz 36 forint, 40 gramm nehéz 47 forint 50 kr. Minden láncához aranyba foglalt köves lógók külön mérve 15-20 gramm súlyban 4 ftt 50 kr.

Minden tárgy a kir. főpénzverdehivatal által megvizsgálva és bélyegezve.

233 39 40

Kitüntetve állami és aranyérmekkel.

Több ezer elismerő levél birtokomban van. Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve küldetik.

Előfize helyben házh... Egész évre... Negyedévre... Egyes szám... Hird... -centiméter... dok és gyáros... ben

Nyílt tér

Előfize a „Kö

Politikai... kögazdaság... günknek kö... gáltatásunk... feltüntetése... olyan nagy... minden jor... E kötele... éven át var... síteni nem... irányban jö... Vármegyén... haladásának... pet kívánunk... társak és lev... Kerjük a t... ket s támog... A „Köz e... megjeleni E... 6 korona, ne... A... Dr. Magyar K

Ez a vége... eseményekben... tak s a hazafi... bokretát körle... ból. Egynehány... megye tisztán... is a megye sz... magyar költő... a ki Gömör vá... szekvárosában... jának, Festett... miniszter s az... együttesen alit

Hadd... Bud... A fő... Marad

Megva... Örökt... Nem l... Örökt

Kezde... Még n... Mért v... Remén

Mért v... Kilob... S mind... Egyform

El, mi j... Bort elé... Bűn had... Keservolt

FERE